ततः प्रभृति तादृक्षयोग्यार्थप्राप्तिलालसः ।
परिहासपुरे चक्रे स्थिरां गुर्वीं सपर्विणीं ॥ २४२ ॥
सहस्रभक्तमित्येवंप्रख्यातायां सदक्षिणं ।
लक्षमेकोत्तरं भक्तपात्राणां यत्र दीयते ॥ २४३ ॥
अभिप्रायेण तेनैव पत्तनान्यूषरेषु सः ।
चक्रे यत्रेषु तृष्णार्त्तः कश्चिज्जातु पिवेदपः ॥ २४४ ॥
संजग्राह स देशेभ्यस्तांस्तानन्तरविज्ञानान् ।
विकचान् सुमनस्तोमान् पादपेभ्य इवानिलः ॥ २४५ ॥
तेन कङ्कणवर्षस्य रससिद्धस्य सोदरः ।
चङ्कुणो नाम भुःखारदेशानीतो गुणोत्तरः ॥ २४६ ॥
सरसेन समातन्वन् कोशे बङ्कसुवर्णतां ।
पद्माकर इवाब्जस्य भूभृतोऽभूच्छुभावहः ॥ २४७ ॥
रुद्धः पञ्चनदे जातु दुस्तरैः सिन्धुसंगमैः ।
तटे स्तम्भितसैन्योऽभूद्राजा चिन्तापरः क्षणं ॥ २४८ ॥
ततोऽम्बुतरणोपायं तस्मिन् पृच्छति मन्त्रिणः ।
अगाधेऽम्भसि रोधस्थश्चङ्कुणो मणिमक्षिपत् ॥ २४९ ॥
तत्प्रभावाद्द्विधाभूतं सरिन्नीरं ससैनिकः ।
उत्तीर्णो नृपतिस्तूर्णं परं पारं समासदत् ॥ २५० ॥
मणिमन्येन मणिना चङ्कुणोऽप्याचकर्ष तं ।